॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥पश्चमः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः॥

यदेकेन सः स्थापयंति यज्ञस्य संतंत्या अविंच्छेदायैन्द्राः प्रश्वो ये मुंष्क्ररा यदैन्द्राः सन्तोऽग्निभ्यं आलभ्यन्तें देवताभ्यः समदं दधात्याग्नेयीस्त्रिष्टभो याज्यानुवाक्याः कुर्याद्यदाग्नेयीस्तेनाग्नेया यत्रिष्टभस्तेनैन्द्राः समृद्धौ न देवताभ्यः समदं दधाति वायवे नियुत्वंते तूप्रमा लभते तेजोऽग्नेर्वायुस्तेजंस एष आ लभ्यते तस्माद्यद्वियंङ्वायुः॥१॥

वातिं तृद्रियंङ्कःग्निर्दहित् स्वमेव तत्तेजोऽन्वेति यन्न नियुत्वंते स्यादुन्मांद्येद्यजंमानो नियुत्वंते भवति यजंमानस्यानंन्मादाय वायुमतीं श्वेतवंती याज्यानुवाक्ये भवतः सतेज्ञस्त्वायं हिरण्यग्भः समंवर्तताग्र इत्यांघारमा घारयति प्रजापंतिर्वे हिरण्यग्भः प्रजापंतरनुरूपत्वाय सर्वाणि वा एष रूपाणिं पशूनाम्प्रत्या लेभ्यते यच्चंश्रुणस्तत्॥२॥ पुरुषाणा र रूपम् यत्तूप्रस्तदश्वांनां यद्न्यतोदन्तद्गवां यदव्यां इव शुफास्तदवीनां यद्जस्तद्जानां वायुर्वे पंशूनाम्प्रियं धाम् यद्वांयव्यो भवंत्येतमेवैनंमभि संजानानाः पशव उपं तिष्ठन्ते वायव्यः कार्या(३)ः प्रांजापत्या(३)

इत्यांहुर्यद्वांयव्यं कुर्यात्प्रजापंतिरयाद्यत्प्रांजापत्यं कुर्याद्वायोः॥३ इयाद्यद्वांयव्यंः पृशुर्भवंति तेनं वायोर्नेति यत्प्रांजापत्यः पुरोडाशो भवंति तेनं प्राजापंतेर्नेति यद्वादंशकपालस्तेनं वैश्वान्रान्नेत्यांग्रावैष्ण्वमेकांदशकपालं निर्वपिति दीख्यिष्यमाणो ऽग्निः सर्वा देवता विष्णुंर्यज्ञो देवतांश्चेव यज्ञं चा रंभते-ऽग्निरंवमो देवतांनां विष्णुंः पर्मो यदांग्नावैष्ण्वमेकांदशकपालं निर्वपिति देवतांः॥४॥

पुवोभयतः परिगृह्य यजंमानोऽवं रुन्द्धे पुरोडाशंन वै देवा अमुष्मिल्लाँक आँध्वश्ररुणास्मिन् यः कामयंतामुष्मिल्लाँक ऋध्रयामिति स पुरोडाशं कुर्वीतामुष्मिन्नेव लोक ऋधोति यद्ष्टाकंपालस्तेनाँग्नेयो यत्रिकपालस्तेनं वैष्णवः समृद्धौ यः कामयंतास्मिल्लाँक ऋध्रयामिति स च्रुं कुर्वीताग्नेर्धृतं विष्णोस्तण्डुलास्तस्मात्॥५॥ चुरुः कार्यौऽस्मिन्नेव लोक ऋष्नोत्यादित्यो भेवतीयं वा अदितिरस्यामेव प्रति तिष्ठत्यथों अस्यामेवाधि यज्ञं तेनुते यो वै संवथ्सरमुख्यमभृत्वाग्निं चिनुते यथां सामि गर्भोऽवपद्यंते तादृगेव तदार्तिमार्च्छेंद्वैश्वान्रं द्वादंशकपालम् पुरस्तान्निवंपेत्संवथ्सरो वा अग्निवेश्वान्रो यथां संवथ्सरमास्वा॥६॥

काल आगंते विजायंत एवमेव संवथ्सरमास्वा काल आगंतेऽग्निं चिनते नार्तिमार्च्छत्येषा वा अग्नेः प्रिया तनूर्यद्वैश्वानरः प्रियामेवास्यं तनुवमवं रुन्छे त्रीण्येतानिं ह्वी १ षिं भवन्ति त्रयं इमे लोका एषां लोकाना १ रोहांय॥७॥

यद्भियंङ्ग्युर्यन्त्रंश्रुणस्तद्य्योर्न्वंपति देवतास्तरसांदाखाष्टात्रिरंशचाशामा—[१]
प्रजापंतिः प्रजाः सृष्ट्वा प्रेणानु प्राविश्वत्ताभ्यः पुनः
सम्भवितुं नाशंक्रोत्सौऽब्रवीद्ध्यवदिथ्स यो मेतः पुनः
संचिनवदिति तं देवाः समचिन्वन्ततो वै त आधुंवन्
यथ्समचिन्वन्तचित्यंस्य चित्यत्वम् य एवं विद्वान्तिः चिनुत
ऋक्षोत्येव कस्मै कम्गिश्चीयत् इत्यांहुरिग्ववान्॥८॥

असानीति वा अग्निश्चीयतेऽग्निवानेव भेवति कस्मै कम्ग्निश्चीयत् इत्यांहुर्देवा मां वेदन्निति वा अग्निश्चीयते विदुरेनं देवाः कस्मै कम्ग्निश्चीयत् इत्यांहुर्गृह्यंसानीति वा अग्निश्चीयते गृह्यंव भंवति कस्मै कम्ग्निश्चीयत् इत्यांहुः पश्मानंसानीति वा अग्निः॥९॥

चीयते पशुमानेव भेवति कस्मै कम्गिश्चीयत् इत्यांहुः सप्त मा पुरुषा उपं जीवानिति वा अग्निश्चीयते त्रयः प्राश्चस्त्रयः प्रत्यश्च आत्मा संप्तम एतावंन्त एवेनंम्मुष्मिं ह्याँक उपं जीवन्ति प्रजापंतिर्ग्निमंचिकीषत् तम्पृंथिव्यं ब्रवीन्न मय्यग्निं चेष्यसेति मा धक्ष्यति सा त्वांतिद्द्यमाना वि धंविष्ये॥१०॥

स पापीयान्भविष्यसीति सौंऽब्रवीत्तथा वा अहं केरिष्यामि यथाँ त्वा नातिधक्ष्यतीति स इमाम्भ्यंमृशत् प्रजापंतिस्त्वा सादयतु तयां देवतंयाङ्गिर्स्वद्भुवा सीदेतीमामेवेष्टंकां कृत्वोपाधत्तानंतिदाहाय यत्प्रत्यग्निं चिन्वीत तद्भि मृशेत्प्रजापंतिस्त्वा सादयतु तयां देवतंयाङ्गिर्स्वद्भुवा सीद॥११॥

इतीमामेवेष्टंकां कृत्वोपं धृत्तेऽनंतिदाहाय प्रजापंतिरकामयत्

प्र जांयेयेति स एतमुख्यंमपश्यत्त संवथ्सरमंबिभस्ततो वै स प्राजायत तस्माँथ्संवथ्सरम्भार्यः प्रैव जायते तं वसंवोऽब्रुवन्प्र त्वमंजिनष्ठा व्यम्प्र जांयामहा इति तं वसुंभ्यः प्रायंच्छत्तं त्रीण्यहाँन्यबिभरुस्तेनं॥१२॥

त्रीणिं च शुतान्यसृंजन्त त्रयंस्त्रि शतं च तस्माँ त्र्यहम्भार्यः प्रैव जांयते तानुद्रा अंब्रुवन्प्र यूयमंजनिद्वं वयम्प्र जांयामहा इति त र रुद्रेभ्यः प्रायंच्छन्त र षडहाँन्यबिभरुस्तेन त्रीणि च शतान्यसृंजन्त त्रयंस्त्रि शतं च तस्मात्षडहम्भार्यः प्रैव जायते तानांदित्या अंब्रुवन्त्र यूयमंजनिद्वं व्यम्॥१३॥

प्र जांयामहा इति तमांदित्येभ्यः प्रायंच्छन्तं द्वादशाहाँ न्यबिभरुस्तेन त्रीणिं च शुतान्यसृंजन्त त्रयंस्त्रि १ शतं च तस्मा द्वादशाहम्भार्यः प्रैव जांयते तेनैव ते सहस्रमस्जन्तोखाः सहस्रतमीं य एवमुख्यः साहुस्रं वेद् प्र सहस्रंम्पुशूनांप्रोति॥१४॥

अग्निवान्पंशुमानंसानीति वा अग्निर्धविष्ये मृशेत्प्रजापंतिस्त्वा सादयतु तयां देवतंयाङ्गिर्स्बद्भुवा सींद् तेन् तानांदित्या अंब्रुवन्त्र यूयमंजनिङ्गं वयश्चंत्वारिष्ट्शचं॥२॥॥————[२]

यजुंषा वा एषा क्रियते यजुंषा पच्यते यजुंषा वि मुंच्यते

यदुखा सा वा एषेतर्हिं यातयाँम्री सा न पुनेः प्रयुज्येत्यांहुरग्नें युक्ष्वा हि ये तवं युक्ष्वा हि देंवहूतंमा इत्युखायांं जुहोति तेनैवैनाम्पुनः प्र युंक्कें तेनायांतयाम्री यो वा अग्निं योग आगंते युनक्ति युक्कें युंक्कानेष्वग्नें॥१५॥

युक्ष्वा हि ये तवं युक्ष्वा हि देवहूतंमा इहत्यांहैष वा अग्नेर्योग्स्तेनैवेनं युनक्ति युङ्के युंआनेषं ब्रह्मवादिनों वदन्ति न्यंङ्काग्नेश्चेत्व्या(३) उत्ताना(३) इति वयंसां वा एष प्रतिमयां चीयते यदग्निर्यन्त्र्यंश्चं चिनुयात्पृष्टित एनमाहुंतय ऋच्छेयुर्यदुंतानं न पतितु शक्नुयादसुंवर्ग्यो-ऽस्य स्यात्प्राचीनंमुत्तानम्॥१६॥

पुरुषशीर्षमुपं दधाति मुख्त एवैन्माहंतय ऋच्छन्ति नोत्तानं चिन्ते सुवर्ग्यांऽस्य भवति सौर्या जुंहोति चख्युंरेवास्मिन्प्रति दधाति द्विर्जुहोति द्वे हि चख्युंषी समान्या जुंहोति समान हि चख्युः समृद्धे देवासुराः संयत्ता आसन्ते वामं वसु सं न्यंदधत् तद्देवा वांम्भृतांवृञ्जत् तद्वांम्भृतों वामभृत्त्वं यद्वांम्भृतंमुपदधांति वाममेव तया वसु यजंमानो भ्रातृंव्यस्य वृङ्के हिरंण्यमूर्धी भवति ज्योतिर्वे हिरंण्यं ज्योतिर्वामञ्चोतिष्वेवास्य ज्योतिर्वामं वृङ्के द्वियजुर्भवित प्रतिष्ठित्यै॥१७॥

युञ्जानेष्वग्ने प्राचीनमुत्तानं वामभृतञ्चतुर्वि ४ शतिश्च॥॥————[३]

आपो वर्रणस्य पत्नंय आस्ना अग्निर्भ्यंध्यायताः समंभवत्तस्य रेतः परांपतृत्तदियमंभवद्यद्वितीयंम्परापंतृत्तद्सा-वंभवदियं वे विराड्सौ स्वराड्यद्विराजांवुपदधांतीमे एवोपं धत्ते यद्वा असौ रेतः सिश्चित् तद्स्याम्प्रतिं तिष्ठित् तत्प्र जांयते ता ओषंधयः॥१८॥

वीरुधों भवन्ति ता अग्निरंत्ति य एवं वेद प्रैव जांयते-ऽन्नादो भविति यो रेतस्वी स्यात्प्रंथमायां तस्य चित्यांमुभे उपं दध्यादिमे एवास्मैं समीची रेतः सिश्चतो यः सिक्तरेताः स्यात्प्रंथमायां तस्य चित्यांमन्यामुपं दध्यादुत्तमायां- मन्याः रेतं एवास्यं सिक्तमाभ्यामुंभ्यतः परिं गृह्णाति संवथ्सरं न कम्॥१९॥

चन प्रत्यवंरोहेन्न हीमे कं चन प्रत्यवरोहंतस्तदेंनयोर्व्रतं यो वा अपंशीर्षाणमृग्निं चिनुतेऽपंशीर्षामुष्मिं होंके भवित् यः सशीर्षाणं चिनुते सशीर्षामुष्मिं होंके भवित् चित्तिं जुहोमि मनंसा घृतेन यथां देवा इहागमंन्वीतिहौँत्रा ऋतावृधंः समुद्रस्यं वयुनंस्य पत्मं अहोमिं विश्वकं मणे विश्वाहामंर्त्यः हविरितिं स्वयमातृण्णामुंप्धायं जुहोति॥२०॥

पृतद्वा अग्नेः शिरः सशीर्षाणमेवाग्निं चिनृते सशीर्षामुष्मिंश्लोंके भविति य पृवं वेदं सुवर्गाय वा पृष लोकार्यं चीयते यदग्निस्तस्य यदयंथापूर्वं क्रियतेऽस्वर्ग्यमस्य तथ्सुंवर्ग्यांऽग्निश्चितिमुप्धायाभि मृंशेचित्तिमचित्तिं चिनवृद्वि विद्वान्पृष्ठेवं वीता वृज्ञिना च मर्तान्नाये चं नः स्वप्त्यायं देव दितिं च रास्वादितिमुरुष्येतिं यथापूर्वमेवैनामुपं धत्ते प्राश्चेमेनं चिनृते सुवर्ग्यांऽस्य भवति॥२१॥

ओर्षधयः कञ्जूहोति स्वपृत्यायाष्टादंश च॥४॥॥———[४]

विश्वकंमां दिशाम्पतिः स नंः पृशून्यांतु सौंऽस्मान्यांतु तस्मै नमंः प्रजापंती रुद्रो वर्रुणोऽग्निर्दिशाम्पतिः स नंः पृशून्यांतु सौंऽस्मान्यांतु तस्मै नमं एता वै देवतां एतेषां पशूनामधिपतयस्ताभ्यो वा एष आ वृंश्च्यते यः पंशुशीर्षाण्यंपद्धांति हिरण्येष्टका उपं दधात्येताभ्यं एव देवतांभ्यो नमंस्करोति ब्रह्मवादिनंः॥२२॥

वदन्त्युग्नौ ग्राम्यान्पृश्चन्त्र दंधाति शुचार्ण्यानंपंयति किं तत् उच्छि १ षतीति यिद्धेरण्येष्टका उपदधात्यमृतं वै हिरंण्यम्मृतेनैव ग्राम्येभ्यंः पृशुभ्यों भेषुजं करोति नैनान् हिनस्ति प्राणो वै प्रथमा स्वयमातृण्णा व्यानो द्वितीयांपानस्तृतीयानु प्राण्यांत्प्रथमा १ स्वयमातृण्णामुंप्धायं प्राणेनैव प्राण १ समर्धयित व्यन्यात्॥ २३॥

द्वितीयांमुप्धायं व्यानेनैव व्यान र समर्धयत्यपाँन्यातृतीयांमुप् समर्धयत्यथाँ प्राणेरेवेन र सिनेन्द्वे भूर्भुवः सुविरितिं स्वयमातृण्णा उपं दधातीमे वै लोकाः स्वयमातृण्णा पृताभिः खलु वै व्याहृतीभिः प्रजापंतिः प्राजायत् यदेताभिर्व्याहृतीभिः स्वयमातृण्णा उपदधातीमानेव लोकानुप्धायेषु॥२४॥

लोकेष्वधि प्र जांयते प्राणायं व्यानायांपानायं वाचे त्वा चर्ख्षेषे त्वा तयां देवतंयाङ्गिर्स्वद्भुवा सींदाग्निना वे देवाः सुंवर्गं लोकमंजिगा १ सन्तेन पतितुं नाशंक्रुवन्त एताश्चतंस्रः स्वयमातृण्णा अपश्यन्ता दिख्यूपादधत् तेनं सर्वतंश्चरखुषा सुवर्गं लोकमायन्यचतंस्रः स्वयमातृण्णा दिख्यूपदधांति सर्वतंश्चरखुषेव तदग्निना यजंमानः सुवर्गं लोकमेति॥२५॥ अग्र आ यांहि वीतय इत्याहाह्वंतैवैनंम्गि दूतं वृंणीमह् इत्यांह हूत्वेवैनं वृणीतेऽग्निनाग्निः समिध्यत इत्यांह् समिन्छ एवैनंमग्निवृंत्राणि जङ्घनदित्यांह् समिंछ एवास्मिन्निन्द्रियं दंधात्युग्नेः स्तोमंम्मनामह् इत्यांह मनुत एवैनंमेतानि वा अहार् रूपाणि॥२६॥

अन्वहमेवेनं चिनुतेऽवाहारं रूपाणि रुन्द्वे ब्रह्मवादिनों वदन्ति कस्मांथ्यत्याद्यातयांम्रीर्न्या इष्टंका अयांतयाम्री लोकम्पृणेत्यैन्द्राग्नी हि बांर्हस्पृत्येति ब्रूयादिन्द्राग्नी च हि देवानाम्बृह्स्पितिश्चायांतयामानोऽनुच्रवंती भवत्यजांमित्वायानुष्टुभानं चरत्यात्मा वे लोकम्पृणा प्राणोऽनुष्टुप्तस्मांत्प्राणः सर्वाण्यङ्गान्यनं चरित ता अस्य सूदंदोहसः॥२७॥

इत्यांह् तस्मात्पर्रुषिपरुषि रसः सोमई श्रीणिन्ति पृथ्नयं इत्याहान्नं वे पृथ्यन्नमेवावं रुन्द्धेऽकी वा अग्निर्कोऽन्नमन्नमेवावं रुन्द्धे जन्मं देवानां विशंस्त्रिष्वा रोचने दिव इत्यांहेमानेवास्मे लोकाञ्च्योतिष्मतः करोति यो वा इष्टंकानाम्प्रतिष्ठां वेद प्रत्येव तिष्ठिति तयां देवतंयाङ्गिर्स्वद्भुवा सीदेत्यांहैषा वा इष्टंकानाम्प्रतिष्ठा य एवं वेद प्रत्येव तिष्ठति॥२८॥

रूपाणि स्देदोहस्सतया पोडंश च॥६॥॥———[६]
सुवर्गाय वा एष लोकायं चीयते यद्ग्निर्वन्नं एकाद्शिनी

यद्ग्रावेंकाद्शिनीं मिन्याद्वज्रेणेन स्वृगां स्वृगां हो का-दन्तर्दध्याद्यन्न मिन्याध्स्वरुं भेन पृश्चर्य्यध्येदेकयूपिमां नोति नेनं वर्ज्रेण सुवृगां हो कार्दन्तर्दधां ति न स्वरुं भिः पृश्चर्य्यध्यति वि वा पृष इंन्द्रियेणं वीर्येणध्यते यौ-ऽग्निं चिन्वन्नधिकामंत्यैन्द्रिया॥ २९॥

ऋचाक्रमंणम्प्रतिष्टंकामुपं दध्यान्नेन्द्रियेणं वीर्येण व्यृध्यते रुद्रो वा एष यद्ग्रिस्तस्यं तिस्रः शंर्व्याः प्रतीचीं तिरश्च्यनूची ताभ्यो वा एष आ वृंश्च्यते यौंऽग्निं चिंनुतैं-ऽग्निं चित्वा तिसृधन्वमयांचितम्ब्राह्मणायं दद्यात्ताभ्यं एव नमंस्करोत्यथो ताभ्यं एवात्मानं निष्क्रींणीते यत्ते रुद्र पुरः॥३०॥

धनुस्तद्वातो अनुं वातु ते तस्मैं ते रुद्र संवथ्सरेण् नमंस्करोमि यत्ते रुद्र दिख्यणा धनुस्तद्वातो अनुं वातु ते तस्मैं ते रुद्र परिवथ्सरेण नमंस्करोमि यत्तं रुद्र पश्चाद्धनुस्तद्वातो अनुं वातु ते तस्मैं ते रुद्रेदावथ्सरेण नमंस्करोमि यत्तं रुद्रोत्तराद्धनुस्तत्॥३१॥

वातो अनुं वातु ते तस्मैं ते रुद्रेद्वथ्सरेण नमंस्करोमि यत्तें रुद्रोपिर धनुस्तद्वातो अनुं वातु ते तस्मैं ते रुद्र वथ्सरेण नमंस्करोमि रुद्रो वा एष यद्ग्निः स यथाँ व्याघ्रः ऋद्धस्तिष्ठंत्येवं वा एष एतर्हि संचितमेतैरुपं तिष्ठते नमस्कारेरेवैन र शमयति येंऽग्नयंः॥३२॥

पुरीष्याः प्रविष्टाः पृथिवीमन्। तेषां त्वमंस्युत्तमः प्र णों जीवातंवे सुव। आपं त्वाग्ने मनसापं त्वाग्ने तपसापं त्वाग्ने दीख्ययापं त्वाग्ने उपसद्धिरापं त्वाग्ने सुत्ययापं त्वाग्ने दिख्यंणाभिरापं त्वाग्नेऽवभृथेनापं त्वाग्ने वृशयापं त्वाग्ने स्वगाकारेणेत्यांहैषा वा अग्नेराप्तिस्तयैवनंमाप्नोति॥३३॥

कृत्त्र्या पुर उत्तराह्मनुस्तद्व्ययं आहारो चं॥७॥॥————[७]
गायत्रेणं पुरस्तादुपं तिष्ठते प्राणमेवास्मिन्दधाति
बृहद्रथन्तराभ्यां प्रख्यावोजं प्वास्मिन्दधात्यृतुस्थायंज्ञाय्ज्ञियेन्
पुच्छंमृतुष्वेव प्रतिं तिष्ठति पृष्ठैरुपं तिष्ठते तेजो वै

पृष्ठानि तेजं पृवास्मिन्दधाति प्रजापंतिर्ग्निमंसृजत् सौं-ऽस्माथ्सृष्टः परांङ्केत्तं वारवन्तीयंनावारयत् तद्वारवन्तीयंस्य वारवन्तीयत्वः श्यैतेनं श्येती अंकुरुत् तच्छौतस्यं श्यैतत्वम्॥३४॥

यद्वांरवन्तीयंनोपतिष्ठंते वारयंत एवैन ई श्यैतेनं श्येती कुंरुते प्रजापंतेर्हृदंयेनापिपख्यम्प्रत्युपं तिष्ठते प्रेमाणंमेवास्यं गच्छति प्राच्यां त्वा दिशा सांदयामि गायत्रेण छन्दंसाग्निनां देवतंयाग्नेः शीष्णाग्नेः शिर् उपं दधामि दिखंणया त्वा दिशा सांदयामि त्रेष्टुंभेन छन्दसेन्द्रंण देवतंयाग्नेः पुख्येणाग्नेः पुख्यमुपं दधामि प्रतीच्यां त्वा दिशा सांदयामि॥३५॥

पुर्व्यमुपं दधामि प्रतीच्यां त्वा दिशा सांदयामि॥३५॥ जागंतेन छन्दंसा सिवृत्रा देवतंयाग्नेः पुच्छेनाग्नेः पुच्छुमुपं दधाम्युदींच्या त्वा दिशा सांदयाम्यानुष्टभेन् छन्दंसा मित्रावरुणाभ्यां देवतंयाग्नेः पुख्येणाग्नेः पुख्यमुपं दधाम्यूर्ध्वयां त्वा दिशा सांदयामि पाङ्केन् छन्दंसा बृह्स्पतिना देवतंयाग्नेः पृष्ठेनाग्नेः पृष्ठमुपं दधामि यो वा अपात्मानमृश्निं चिनुतेऽपात्मामुष्मिं ह्याँके भवित् यः सात्मानं चिनुते सात्मामुष्मिं ह्याँके भवित्यात्मेष्टका उपं दधात्येष वा अग्नेरात्मा सात्मानमेवाग्निं चिनुते सात्मामुष्मिं ह्याँके भवित्यात्मेष्टका उपं दधात्येष वा अग्नेरात्मा सात्मानमेवाग्निं चिनुते सात्मामुष्मिं ह्याँके भवित्

य एवं वेदं॥३६॥

श्येत्त्वं प्रतीच्यां त्वा दिशा सांदयामि यः सात्मांनश्चिनुते द्वाविश्शितिश्चा८॥।—[८] अग्नं उदधे या त् इषुर्युवा नाम् तयां नो मृडु तस्यास्ते

अग्न उद्धं या त इष्युवा नाम तया नो मृह तस्यास्त नम्स्तस्यांस्त उप जीवंन्तो भूयास्माग्ने दुप्न गह्य किश्शिल वन्य या त इष्युंवा नाम तयां नो मृह तस्यांस्ते नम्स्तस्यांस्त उप जीवंन्तो भूयास्म पश्च वा पृतेंऽग्नयो यचितंय उद्धिरेव नामं प्रथमो दुप्नः॥३७॥

द्वितीयो गह्यंस्तृतीयंः किश्शिलश्चंतुर्थो वन्यंः पश्चमस्तेभ्यो यदाहुतीर्न जुंहुयादंध्वर्युं च यजंमानं च प्र दहेयुर्यदेता आहुंतीर्जुहोतिं भाग्धेयेनैवैनां ञ्छमयति नार्तिमार्च्छंत्यध्वर्युर्न यजंमानो वाङ्मं आसन्नसोः प्राणों ऽक्ष्योश्चख्युः कर्णयोः श्रोत्रंमबाहुवोर्बलं मूरुवोरोजोऽरिष्टा विश्वान्यङ्गांनि तृनूः॥३८॥

त्नुवां मे सह नमस्ते अस्तु मा मां हिश्सीरप वा पृतस्मांत्प्राणाः क्रांमन्ति योंऽग्निं चिन्वन्नंधिकामंति वाङ्गं आसन्नसोः प्राण इत्यांह प्राणानेवात्मन्धंते यो रुद्रो अग्नौ यो अप्सु य ओषधीषु यो रुद्रो विश्वा भुवनाविवेश तस्मै रुद्राय नमों अस्त्वाहुंतिभागा वा अन्ये रुद्रा ह्विर्भागाः॥३९॥

अन्ये शंतरुद्रीय हुत्वा गांवीधुकं च्रुमेतेन यर्जुषा चर्मायामिष्टंकायां नि दंध्याद्भाग्धेयेंनैवेन शमयित तस्य त्वे शंतरुद्रीय हुतिमित्यांहुर्यस्यैतद्ग्री क्रियत इति वसंवस्त्वा रुद्रैः पुरस्तांत्पान्तु पितरंस्त्वा यमरांजानः पितृभिदंख्यिणतः पान्त्वादित्यास्त्वा विश्वेदिवेः पृश्चात्पांन्तु द्युतानस्त्वां मारुतो मुरुद्धिरुत्तरुतः पांतु॥४०॥

देवास्त्वेन्द्रंज्येष्ठा वर्रणराजानोऽधस्ताँचोपरिष्टाच पान्तु न वा एतेनं पूतो न मेध्यो न प्रोख्यितो यदेनमतः प्राचीनंम्प्रोख्यिति यथ्संचित्माज्येन प्रोख्यिति तेनं पूतस्तेन् मेध्यस्तेन प्रोख्यितः॥४१॥

दुध्रस्तुनूर्ह्विर्भांगाः पातु द्वात्रिर्श्यच॥९॥॥———[९]

स्मीची नामांसि प्राची दिक्तस्यांस्तेऽग्निरिधंपतिरिस्तो रेख्यिता यश्चािधंपतिर्यश्चं गोप्ता ताभ्यां नमस्तौ नों मृडयतान्ते यं द्विष्मो यश्चं नो द्वेष्टि तं वां जम्भं दधाम्योजस्विनी नामांसि दिख्यणा दिक्तस्यांस्त इन्द्रोऽधंपितिः पृदांकुः प्राची नामांसि प्रतीची दिक्तस्यांस्ते॥४२॥

सोमोऽधिपतिः स्वजोऽवस्थावा नामास्युदीची

दिक्तस्याँस्ते वरुणोऽधिंपतिस्तिरश्चंराजिरधिंपत्नी नामांसि बृहती दिक्तस्याँस्ते बृहस्पतिरधिंपतिः श्वित्रो वशिनी नामांसीयं दिक्तस्यांस्ते यमोऽधिंपतिः कल्माषंग्रीवो रिष्यता यश्चाधिपतिर्यश्चं गोप्ता ताभ्यां नमस्तौ नो मृडयतान्ते यं द्विष्मो यश्चं॥४३॥

नो द्वेष्टि तं वां जम्भे दधाम्येता वै देवतां अग्निं चित ५ रंख्यन्ति ताभ्यो यदाहुंतीर्न जुंहुयादंध्वर्युं च यजमानं च ध्यायेयुर्यदेता आहुंतीर्जुहोतिं भाग्धेयेंनैवैनांञ्छमयति नार्तिमार्च्छत्यध्वर्युर्न यजमानो हेतयो नामं स्थ तेषां वः पुरो गृहा अग्निर्व इषंवः सलिलो निलिम्पा नामं॥४४॥

स्थ तेषां वो दिख्यणा गृहाः पितरो व इषंवः सगरो विजिणो नामं स्थ तेषां वः पृश्चाद्गृहाः स्वप्नो व इषंवो गह्वंरो-ऽवस्थावांनो नामं स्थ तेषां व उत्तराद्गृहा आपों व इषंवः समुद्रोऽधिपतयो नामं स्थ तेषां व उपरि गृहा वर्षं व इषवो-ऽवंस्वान्क्रव्या नामं स्थ पार्थिवास्तेषां व इह गृहाः॥४५॥

अर्न्न व इषंवो निमिषो वांतनामन्तेभ्यों वो नमस्ते नों

मृडयत् ते यं द्विष्मो यश्चं नो द्वेष्टि तं वो जम्भं दधामि हुतादो वा अन्ये देवा अंहुतादोऽन्ये तानंग्निचिदेवोभयाँन्प्रीणाति द्धा मंधुमिश्रेणैता आहुंतीर्जुहोति भाग्धेयेंनैवैनाँन्प्रीणात्यथो खल्वांहुरिष्टंका वै देवा अंहुताद् इतिं॥४६॥

अनुपरिकामं जुहोत्यपंरिवर्गमेवैनांन्प्रीणातीमक्ष स्तन्मूर्जस्वन्तं धयापाम्प्रप्यांतमग्ने सरिरस्य मध्यैं। उथ्सं जुषस्व मधुंमन्तमूर्व समुद्रियक् सदंन्मा विशस्व। यो वा अग्निम्प्रयुज्य न विमुश्चति यथाश्वो युक्तोऽविमुच्यमानः ख्युध्यन्यराभवंत्येवमंस्याग्निः परां भवति तम्पराभवंन्तं यजमानोऽन परां भवति सौंऽग्निं चित्वा लूख्यः॥४७॥

भ्वतीमः स्तन्मूर्जंस्वन्तं धयापामित्याज्यंस्य पूर्णाः सुचं जुहोत्येष वा अग्नेर्विमोको विमुच्यैवास्मा अन्नमिपं दधाति तस्मादाहुर्यश्चैवं वेद यश्च न सुधायः ह वै वाजी सुहितो दधातित्यग्निर्वाव वाजी तमेव तत्प्रीणाति स एनम्प्रीतः प्रीणाति वसीयान्भवति॥४८॥

प्रतीची दिक्तस्याँस्ते द्विष्मो यश्चं निलिम्पा नामेह गृहा इतिं लूख्यो

-[१२]

वसीया-भवति॥10॥॥———[१०]

इन्द्रांय राज्ञें सूक्रो वर्रुणाय राज्ञे कृष्णों यमाय राज्ञ ऋश्यं ऋष्भाय राज्ञें गवयः शाँदूलाय राज्ञें गौरः पुरुषराजायं मुर्कटः ख्विप्रश्येनस्य वर्तिका नीलंगोः क्रिमिः सोमंस्य राज्ञेः कुलुङ्गः सिन्धौः शिरशुमारों हिमवंतो हुस्ती॥४९॥

इन्द्रांयाष्ट्रविरेशतिः॥11॥॥———[११] मृयुः प्रांजापृत्य ऊलो हर्लीक्ष्णो वृषद्श्शस्ते धातुः सरस्वत्ये शारिः श्येता पुरुषवाख्सरस्वते शुक्तः श्येतः

सरस्यत्य सारः स्युता पुरुष्याख्सरस्यत् सुकः स्युतः पुरुष्वागार्ण्योऽजो नंकुलः शका ते पौष्णा वाचे क्रौञ्चः॥५०॥

-मृयुस्त्रयोवि*शतिः॥12॥॥**-----**------

अपां नम्नें ज्ञषो नाको मकंरः कुलीकयस्तेऽकूंपारस्य वाचे पैंक्षराजो भगाय कुषीतंक आती वांह्सो दर्विदा ते वांयव्यां दिग्भ्यश्चंक्रवाकः॥५१॥

अपामेकात्रविर्शितः॥13॥॥———[१३] बलायाजगुर आुखुः सृजुया शुयण्डंकुस्ते मैत्रा मृत्यवें-

ऽसितो मृन्यवे स्वजः कुंम्भीनसंः पुष्करसादो लोहिताहिस्ते

-[१५]

त्वाष्ट्राः प्रतिश्रुत्कायै वाहसः॥५२॥

पुरुषमृगश्चन्द्रमंसे गोधा कालंका दार्वाघाटस्ते वनस्पतीनामेण्यह्रे कृष्णो रात्रियै पिकः क्ष्विङ्का नीलंशीर्ष्णी तैंऽर्यम्णे धातुः केत्कटः॥५३॥

सौरी बलाकश्यों मयूरेः श्येनस्ते गेन्ध्रवीणां वसूनां कृपिञ्जलो रुद्राणां तित्तिरी रोहित्कुण्डुणाची गोलत्तिका ता अप्सरसामरण्याय सृमरः॥५४॥

______[१६]
पृष्तो वैश्वदेवः पित्वो न्यङ्कः कश्चस्तेऽनुंमत्या अन्यवापौऽर्धमासानौम्मासां कृश्यपः क्वयिः कुटर्रुदात्यौहस्ते
सिनीवाल्ये बृह्स्पत्तये शित्पुटः॥५॥

शकां भौमी पात्रः कशों मान्धीलवस्ते पितृणामृतूनां जहंका संवथ्सराय लोपां कपोत् उलूंकः शृशस्ते नैर्ंऋताः कृंकवाकुंः सावित्रः॥५६॥

बलांय पुरुषमृगः सौरी पृंष्तः शकाष्टादंशाष्टादंश॥14-18॥॥———[१८]

रुरू रौद्रः कृंकलासः शकुनिः पिप्पंका ते शर्यायै हरिणो मारुतो ब्रह्मणे शार्गस्त्रख्युः कृष्णः श्वा चंतुरख्यो गर्दभस्त इंतरजनानांमग्रये धूङ्कां॥५७॥

रुर्रुविं १ श्वितः॥19॥॥——[१९]

अलज आँन्तरिख्य उद्रो मृद्धः प्रवस्तेऽपामदित्यै ह॰स्साचिरिन्द्राण्यै कीर्शा गृध्रेः शितिकख्वी वाँर्धाण्सस्ते दिव्या द्यांवापृथिव्याँ श्वावित्॥५८॥

सुपूर्णः पाँर्जुन्यो हुर्सो वृकों वृषद्र्शस्त ऐन्द्रा अपामुद्रौंऽर्यम्णे लोपाशः सि्र्हो नंकुलो व्याघ्रस्ते मंहेन्द्राय्

कामांय परंस्वान्॥५९॥

अलुजः सुंपुर्णोऽष्टादंशाष्ट्रादंश॥21॥॥———[२१]

आग्नेयः कृष्णग्नीवः सारस्वती मेषी बुभुः सौम्यः पौष्णः श्यामः शितिपृष्ठो बार्हस्पत्यः शिल्पो वैश्वदेव ऐन्द्रोऽरुणो मारुतः कल्माषं ऐन्द्राग्नः सर्हितोऽधोरामः सावित्रो वारुणः पेत्वं:॥६०॥

आंभ्रेयो द्वाविर्शितः॥२२॥॥———[२२]

अश्वंस्तूपरो गोंमृगस्ते प्रांजापृत्या आँग्नेयौ कृष्णग्रींवौ त्वाष्ट्रौ लोंमशस्वथौ शिंतिपृष्ठौ बांर्हस्पृत्यौ धात्रे पृंषोद्रः सौर्यो बलखः पेत्वंः॥६१॥

अश्वष्योडंश॥23॥॥———[२३]

अग्नयेऽनींकवते रोहिंताञ्जिरनङ्गान्धोरांमौ सावित्रौ पौष्णौ रंज्यतनांभी वैश्वदेवौ पि्शंगौ तूप्रौ मांरुतः कुल्माषं आग्नेयः कृष्णोंऽजः सांरस्वती मेषी वांरुणः कृष्ण एकंशितिपात्पेत्वं:॥६२॥

अम्रयोऽनींकवते द्वावि १ शतिः॥24॥॥———[२४]

हिरंण्यवर्णा अपां ग्रहाँ-भूतेष्ट्रकाः स्जूः सं वथ्सरं प्रजापंतिः स ख्युरपंविर्ग्नेर्वे दीख्ययां स्वगाय तं यन्न सूयतें प्रजापंतिर्ऋतुभी रोहितः पृश्चिः शितिबाहुरुंन्नतः कर्णाः शुण्ठा इन्द्रायादित्ये सौम्या वांरुणाः सोमायैकांदश पिशङ्गास्त्रयोविश्शतिः॥23॥ हिरंण्यवर्णा भूतेष्ट्रकाश्छन्दो यत्कनीयाश्सन्त्रिवृद्धंग्निर्वारुणाश्चतुंःपश्चाशत्॥54॥ हिरंण्यवर्णा निर्वख्यसः॥॥———[२५]

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io. GitHub: http://stotrasamhita.github.io | http://github.com/stotrasamhita Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/